

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Alice Žáčkové ve věci

žalobce: **Ing. Miroslav M.**, narozený xxx
bytem Xxx
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zajícem, LL.M., Ph.D
sídlem Kadlčákova 1507, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2

o zaplacení částek 250 000 Kč s příslušenstvím a 66 856 Kč s příslušenstvím
k odvolání žalobce i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. června 2019, č.j. 19 C 184/2016-489

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se v zamítavém výroku II. **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci ještě částku 10 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 8.10.216 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku, jinak se v tomto výroku potvrzuje.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů, a to za řízení před soudem I. stupně 174 515 Kč a za odvolací řízení 13 450,40 Kč, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalované se povinnost k náhradě nákladů řízení státu neukládá.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně shora uvedeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 75.745 Kč s příslušenstvím specifikovaným ve výroku I. Zamítl žalobu ohledně částky 184.017 Kč s příslušenstvím specifikovaným ve výroku II. Výrokem III. zavázal žalovanou k náhradě nákladů řízení ve výši 174.515 Kč a výrokem IV. zavázal žalovanou k náhradě nákladů řízení státu ve výši 4.787 Kč.
2. Takto rozhodl žalobě, kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení majetkové škody a zadostiučinění za nemajetkovou újmu dle zákona č. 82/98 Sb. sestávající se z vynaložených nákladů právního zastoupení a náhrady nemajetkové újmy z titulu nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném před Okresním soudem ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 4T 112/2013. Uvedl, že trestní řízení proti jeho osobě trvalo od 16.1.2013 do 21.7.2015, tedy po dobu 2 let a 6 měsíců, když byl stíhán pro podezření ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 220 odst. 1 trestního zákoníku. Spolu s poškozeným žadatelem byly obviněny další osoby z řad členů rady Xxx. Řízení bylo pravomocně zastaveno 21.7.2015 z důvodu, že skutek obžaloby není trestným činem. Žalobce požadoval náklady obhajoby ve výši 66.856 Kč a nemajetkovou újmu za zásahy do osobnostních sfér v příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání proti jeho osobě 250.000 Kč. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnil dne 19.1.2016.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že stanoviskem ze 4.10.2016 žalobci zčásti vyhověla co do zaplacení částky 52.635 Kč na náhradu nákladů právního zastoupení a dále na náhradu nemajetkové újmy finančně ničeho nehradila s tím, že žalobce dle jejího názoru nikterak neprokázal zásahy do osobnostních sfér. Konstatování porušení práva a omluvu tak žalovaná považovala za dostačující formu zadostiučinění.
4. K návrhu žalobce bylo řízení částečně zastaveno co do požadavku na zaplacení částky celkově 57.094 Kč. Tato částka sestává jednak z plnění žalované, dále představuje zpětvzetí jednoho ze sporných úkonů právní služby datovaného 2.4.2014 ve výši 1.515 Kč a část nákladů cestovního ohledně částky 230 Kč. Usnesením zdejšího soudu, č.j. 19C 184/2016-251 ze dne 25.4.2017, které nabylo právní moci 12.5.2017, bylo řízení v tomto rozsahu zastaveno. Mezi účastníky tak zůstalo sporným splnění předpokladů pro zbytek úhrady majetkové škody a zadostiučinění nemajetkové újmy dle zákona č. 82/98 Sb.
5. Soud I.stupně provedl rozsáhlé dokazování listinami, především trestním spisem Okresního soudu Frýdek-Místek sp.zn. 4T 112/2013 a dále výsledkem žalobce a svědků (Kateřiny K., Radima M., Jany V., Jaroslava Z., Pavla L., Jiřího P., Dušana Š., Radima B. a Mgr. Ladislava H.).
6. Zrekapituloval, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání dne 16.1.2013, (spolu s dalšími čtyřmi spoluobviněnými) ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby a přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku ve stadiu pokusu. Dne 21.7.2015 nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byl žalobce a ostatní spoluobvinění zproštěni viny. Trestní stíhání proti žalobci trvalo celkem 2 roky a 6 měsíců, byl ohrožen trestní sazbou v trvání 1 – 5 let, v příčinné souvislosti

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

s vedením trestního řízení byl žalobce omezen v politické kariéře při volbách v roce xxx, kdy mu bylo znemožněno kandidovat do krajského zastupitelstva xxx, byl postižen po zdravotní stránce, psychické stránce, byly zasaženy rodinné vztahy a vztahy manželské a pošpiněna částečně čest a pověst žalobce v malé obci, kde vykonával funkci starosty. Žalobce byl nucen vynaložit finanční prostředky k náhradě nákladů obhajoby při jednotlivých úkonech trestního řízení. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnil podáním 19.1.2016, žalovaná strana stanoviskem ze 4.10.2016 následně částečně uznala důvodným nárok na náhradu majetkové škody v podobě obhajného v částce 52.635 Kč, pokud jde o nárok na náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu, žalovaná konstatovala porušení práva žalobce a omluvila se mu, finanční plnění neposkytla.

7. Věc právně posoudil dle zákona č. 82/1998 Sb.
8. Zabýval se uplatněným obhajným a s tím souvisejícím cestovním. Na rozdíl od žalované shledal po právu úkony právní služby advokáta, a to účast při vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení 26.4.2013 a jeho písemná podání ze dne 12.5., 28.6. a 2.4.2013 (kromě úkonu ze 7.10.2014 původně označeného z 10.10.2014, který neshledal účelným). Nedůvodným shledal i požadavek na cestovné 2.202 Kč pro absenci předchozího souhlasu s použitím motorového vozidla (dle § 30 vyhl.č. 37/1992 Sb.). Na nákladech obhajoby přiznal tak celkem 5.745 Kč (9.762 – 2.202) – 1.815)).
9. Shrnuje, že ačkoliv trestní stíhání netrvalo extrémně dlouhou dobu, žalobce utrpěl zásahy v osobnostních sférách v příčinné souvislosti s jeho vedením, a to především pokud jde o politickou kariéru při volbách v xxx, kdy nebyl s ohledem na průběh trestního řízení a etický kodex xxx umístěn na kandidátní listinu do krajského zastupitelstva. Doplňuje, že žalobce byl úspěšný při volbách v roce 2014, pokud jde o volby do obecního zastupitelstva, kde opětovně obhájil pozici starosty obce. S ohledem na tuto skutečnost dovodil, že výrazné zásahy do budoucna, pokud jde o politickou kariéru žalobce, trestní řízení nepřineslo. Pokud jde o zdravotní problémy žalobce vedoucí k nadávce způsobené stresem a nejistotou ohledně budoucnosti žalobce o výsledku trestního řízení, následně problémy s krevním tlakem, žalobce neprokázal, že by byly takového rozsahu, aby musel vyhledat lékaře, byl hospitalizován, případně pravidelně kdekoli lékařsky sledován, či by si jeho zdravotní stav vyžádal pravidelnou medikaci. Pokud jde o problémy týkající se soužití s manželkou, tyto prokázány taktéž byly, když bylo prokázáno, že se manželé odcizili, pohybovali se na hranici rozvodu, avšak i přesto rodinné soužití tzv. ustálo. Žalobce částečně pocítil narušení i širších rodinných vztahů, především se svým otcem, když byl vystaven nepříjemným hádkám v rodině, které eskalovaly na oslavě 60. narozenin otce, přesto vztahy přetřhány nebyly; taktéž pokud jde o nezletilé děti žalobce, tyto čelily v průběhu trestního řízení nepříjemným dotazům a taktéž se obávaly o výsledek trestního řízení vůči jejich otci a čelily tedy tlaku okolí.
10. Při hodnocení provedených důkazů k intenzitě zásahů do osobnostních sfér žalobce vzniklých v příčinné souvislosti s vedením nezákonného trestního stíhání soud uzavřel, že poskytnutá omluva a konstatování není v projednávaném případě formou adekvátní. Pro účely stanovení konkrétní výše odškodnění a vycházel z obdobných případů odškodňování stejných typů řízení u zdejšího soudu. Jedná se o řízení vedená pod sp.zn. 12 C 73/2014, 19 C 61/2015 a 17 C 189/2010, 18 C 130/2008.
11. V prvním případě se jednalo o identický trestný čin se stejnou trestní sazbou, řízení trvalo 1 rok a 11 měsíců, žalobce byl policistou postaveným mimo službu, byly prokázány velké ekonomické problémy, ztráta přátel. Poskytnuté zadostiučinění činilo 100.000 Kč.
12. V druhém případě šlo o trestný čin přijetí úplatku, řízení trvalo 2 roky a 1 měsíc, hrozila sazba 3-10 let, u žalobce byly prokázány výrazné zdravotní problémy, posttraumatická porucha, výrazné rodinné a pracovní problémy a pošpinění jeho dobrého jména – zadostiučinění činilo 70.000 Kč.
13. V třetím případě šlo o trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele, řízení trvalo 1 rok a 6 měsíců, hrozila sazba 6měsíců až 3 roky, u žalobce byla prokázána ztráta příjmů a ztížená možnost hledání zaměstnání – zadostiučinění činilo 50.000 Kč.

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

14. V posledním případě šlo o trestný čin podplácení, řízení trvalo 1 rok a 133 dní, hrozila sazba 1-5 let, řízení bylo provázáno vazebním stíháním, u žalobce mělo za následek zásadní zásah do profesního a rodinného života a zdravotní problémy – zadostiučinění činilo 90.000 Kč.
15. Na základě prokázaných skutečností a s přihlédnutím ke srovnávaným případům soud žalobci přiznal odškodnění za nemajetkovou újmu v důsledku nezákonného trestního stíhání ve výši 70.000 Kč. Zbylé nároky zamítl (180.000 Kč + 2.202 Kč + 1.815 Kč).
16. O nákladech řízení rozhodl ve vztahu k nemajetkové újmě dle § 142 odst. 3 o.s.ř. a pokud jde o újmu majetkovou dle § 142 odst. 2 o.s.ř. Součástí přiznaných nákladů bylo i cestovné osobním automobilem k jednáním soudu a náhrada za promeškaný čas.
17. O nákladech řízení státu rozhodl dle § 148 odst. 1 o.s.ř. a žalovanou zavázal k povinnosti zaplatit soudem hrazené svědecké v plné výši (4.787 Kč).
18. Proti rozsudku podali odvolání oba účastníci.
19. Žalovaná napadla původně oba výroky o nákladech řízení. Následně své odvolání proti výroku III. – o nákladech řízení mezi účastníky navzájem, vzala zpět. Setrvala na odvolání proti výroku o nákladech řízení státu a upozornila na § 66 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech. Ten stanoví, že pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, organizační složky v působnosti jednoho správce kapitoly si při plnění svého předmětu činnosti navzájem neposkytují peněžitá plnění. V této souvislosti navrhla změnu výroku IV.
20. Žalobce podal odvolání do výroků II.-III. Toto odvolání postavil na srovnání projednávané věci s případem vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. 18 C 183/2016, kde rozhodoval odvolací soud pod sp.zn. 12 Co 102/2019 a za zcela obdobné situace bylo přiznáno odškodnění 75.000 Kč. Zdůraznil dopady trestního stíhání do rodinného života a omezení jeho politické kariéry, kdy nemohl kandidovat ve volbách do krajského zastupitelstva, což by byl předpoklad jeho dalšího politického růstu. Znovu, stejně jako v průběhu řízení, popisoval excesivní postup policie a státního zástupce i nepravdivou medializaci jeho případu.
21. V doplnění svého odvolání se zaměřil jednak na popis svého negativního mediálního obrazu u veřejnosti, na němž se dle jeho názoru podílel státní zástupce, ale především popisoval dopad trestního řízení do jeho manželství. Uvedl, že došlo k odcizení a v důsledku odlišných názorů na život a fungování rodiny, manželka trvá na rozvodu manželství. K tomuto svému tvrzení doložil i kopii. „Dohody o podmínkách rozvodu a úpravy péče o nezletilé“ ze dne 31.7.2019. Žalobce původně navrhoval zrušení rozsudku a vrácení soudu I.stupně k dalšímu řízení. V doplnění svého odvolání žádal změnu rozsudku tak, že žalobě bude plně vyhověno.
22. Odvolací soud přezkoumal v rozsahu odvolání obou účastníků rozsudek soudu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 212 a § 212a o.s.ř. postupem podle § 214 odst. 1 o.s.ř. Doplnil dokazování rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11.1.2019 č.j. 18 C 183/2016-446 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27.8.2019 č.j. 12 Co 102/2019-518 a rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 24.7.2017 č.j. 20 C 170/2016-103 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 31.1.2018, č.j. 57 Co 398/2017-140 ohledně odškodnění spoluobžalovaných Mgr. Jany V. a Jaroslava Z.. Z uvedených rozsudků odvolací soud zjistil, že Mgr. V., členka rady obce, jinak ředitelce školy a mateřské školy v obci bylo přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním ve výši 75.000 Kč při zohlednění narušení pověsti v profesní oblasti, zhoršení vztahů na pracovišti a v rodině. Druhý jmenovaný byl rovněž členem rady obce bylo mu z téhož titulu přiznáno odškodnění 30.000 Kč při zohlednění negativních projevů ze strany spoluobčanů, a to v menší míře. Poté odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné a odvolání žalobce částečně důvodné.

23. Soud I. stupně rozhodl na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a zcela správně věc právně posoudil dle zákona č. 82/1998 Sb. Odůvodnění jeho rozhodnutí je podrobné a přehledné. Odvolací soud však závěry soudu I.stupně, pokud jde o výši odškodnění, plně nesdílí.
24. Dle § 7 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen zákona) právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
25. Dle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
26. Dle § 31a odst. 1 a 2 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřeně zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.
27. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k majetkové újmě došlo.
28. Zmiňovaný § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž přenechává soudu, aby dle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Soudy při stanovení formy a výše zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního stíhání a dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (rozsudek NS ČR sp.zn. 30 Cdo 2813/2011).
29. Výše zadostiučinění podle § 31a odst. 2 cit.zák., způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují. Nelze-li nalézt takový případ, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy. Nebude-li možné postupovat ani podle jiného případu náhrady nemajetkové újmy, je třeba stanovit přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě ČR a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé. Je primárně na žalobci, aby zvolil přesvědčivé srovnání, podle kterého jeho újma z hlediska spravedlnosti není menší než újma jiná, za kterou se přiznává minimálně žalovaná částka (rozsudek NS ČR sp.zn. 30 Cdo 1747/2014).
30. Je třeba upozornit na skutečnost, že v případě vydání nezákonného rozhodnutí není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena imateriální újma. Naopak je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce a vznik nemajetkové újmy v příčinné souvislosti s těmito skutečnostmi. Obecně platí, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život poškozeného a samo o sobě představuje zátěž (viz nálezy ÚS ČR sp.zn. I.ÚS 554/04 a II.ÚS 590/08).
31. Prvotní podmínkou objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, je existence rozhodnutí, jímž v konkrétní věci státní orgán aplikuje obecné pravidlo právní normy na jím posuzovaný případ a rozhoduje tak o oprávněných a povinnostech individuálních subjektů. V důsledku zprošťujícího rozhodnutí lze považovat rozhodnutí o zahájení trestního stíhání za nezákonné. Dojde-li k vydání zprošťujícího rozhodnutí či

k zastavení trestního stíhání, lze obecně konstatovat, že takové trestní stíhání představuje značný zásah do osobnostních práv poškozeného a tento zásah je třeba do určité míry presumovat.

32. Žalobce se domáhal dvou nároků. Nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání (250.000 Kč), nákladů obhajoby (66.856 Kč).
33. Soud I.stupně ve vztahu k nároku žalobce na nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání zcela správně vyjmenoval kritéria, jimiž lze indikovat rozsah způsobené újmy (povaha trestní věci, délka trestního stíhání, hrozící trest, dopad trestního stíhání do osobnostní sféry poškozeného) a věc porovnal s obdobnými 4 případy. Dospěl tak k částce 70.000 Kč, kterou shledal přiměřenou. Odvolací soud k námitce žalobce porovnal požadavek na odškodnění nemajetkové újmy v jeho případě s odškodněním, která byla poskytnuta spoluobžalovaným Mgr. V. (75.000 Kč) a Jaroslavu Z. (30.000 Kč) v souvislosti se stejným trestním řízením. Není pochyb o tom, že žalobce jako starosta obce byl věcí nejvíce postižen, neboť zájem občanů směřoval hlavně k němu z titulu jeho funkce. Není sporu o tom, že v důsledku nezákonně vedeného trestního stíhání proti němu, nemohl kandidovat do krajského zastupitelstva a tím tzv. politicky růst. Na druhé straně i během trestního stíhání se mu podařilo obhájit pozici starosty v komunálních volbách. Přímý dopad trestního stíhání na rozpad jeho manželství se mu nepodařilo prokázat, stejně jako závažné zdravotní následky. Sama skutečnost, že se žalobce po více jak 4 letech od zprošťujícího rozsudku rozvádí, neprokazuje, že k rozpadu manželství došlo v důsledku trestního stíhání. Jmenovaná Mgr. V. jako xxx, je v místních poměrech obce významnou osobou ve veřejné funkci. Zásah trestního stíhání do její osobnostní sféry se tak dá významnou měrou přirovnat k postavení starosty v obci. Odvolací soud proto vycházel při výši stanovení výše odškodnění žalobce právě z výše odškodnění stanoveného soudem pro Mgr. V. s tím, že starosta by měl dostat odškodnění o něco málo vyšší.
34. V řízení nebylo prokázáno, že žalovaná, resp. orgány policie a státní zástupce iniciovali medializaci případu. Věc proběhla médiu, o tom není sporu, ale státu nelze přičítat k tíži, že princip nevinny byl narušen sdělovacími prostředky. V takovém případě totiž dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá či zvyšuje (rozsudky NS ČR sp.zn. 30 Cdo 4280/2011 a sp.zn. 30 Cdo 2200/2015).
35. Pokud jde o náklady obhajoby, zde odvolací soud souhlasí se závěrem soudu I.stupně, že žalobcem specifikované úkony právní služby byly vynaloženy účelně s výjimkou úkonu ze 7.10.2014 původně označeného datem 10.10.2014 (odpovídající částce 1.815 Kč), podobně jako u cestovního s výjimkou částky 2.202 Kč.
36. Na základě výše uvedených skutečností odvolací soud změnil zamítavý výrok II. rozsudku soudu I.stupně dle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak, že žalobci přiznal ještě částku 10.000 Kč s příslušenstvím, jinak tento výrok potvrdil dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.
37. Vyhovující výrok o věci samé (I.) nebyl napaden odvoláním a nabyl proto samostatně právní moci dle § 206 odst. 2 o.s.ř.
38. Výrok o nákladech řízení byl učiněn dle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 2 a § 146 o.s.ř. s tím, že odvolací soud rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů. S přihlédnutím ke skutečnosti, že předmětem sporu bylo několik nároků se samostatným skutkovým základem, v nichž byla každá ze stran úspěšná jen částečně, a to před soudem I.stupně i před soudem odvolacím.
39. Náklady za řízení před soudem I. stupně byly vypočteny správně s přihlédnutím ke stávající judikatuře NS ČR – usnesení sp.zn. 30 Cdo 1435/2015 a sp.zn. 30 Cdo 3378/2013.
40. Náklady odvolacího řízení vycházejí ze stejného postupu, tj. ze vzájemného poměru tarifních hodnot uplatněných nároků a jejich úspěšnosti. Předmětem odvolacího řízení je tak částka

50.000 Kč (nemajetková újma) a 4.017 Kč (majetková újma). Sazba za jeden úkon činí 3.260 Kč. Dle vzorce pro výpočet nákladů (viz usnesení NS sp.zn. 30 Cdo 1435/2015) žalobce byl úspěšný co do 85 % $/(50.000-4.017):54.017 \times 100/$. Jinak řečeno, byl procesně úspěšný co do nemajetkové újmy a neúspěšný co do části majetkové újmy v rozsahu 4.017 Kč. Žalobci by náležely při plném úspěchu náklady za právní služby advokáta za dva úkony (odvolání + účast u odvolacího jednání 8.1.2020) po 3.260 Kč, dva režijní paušály na hotové výdaje po 300 Kč, cestovné osobním automobilem na trase Frýdek-Místek – Praha a zpět, tj. 758 km při průměrné spotřebě 5,311/100 km tj. 4.508,58 Kč, dále náhrada za promeškaný čas za 7,5 hodin (14,5 x 100) tj. 1.450 Kč, k tomu 21 % DPH 2.746,38 Kč, tj. celkem 15.824,96 Kč. Při 85 % úspěchu činí náklady právního zastoupení žalobce 13.450,40 Kč.

41. V návaznosti na tyto výroky o nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto i o nákladech řízení státu dle § 148 o.s.ř. Žalované by za obvyklých okolností měla být uložena povinnost k náhradě nákladů řízení státu jako procesně neúspěšnému účastníkům. S ohledem na subjekty ve sporu vystupující, je třeba odkázat na § 66 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech s tím, že žalované se povinnost k náhradě nákladů řízení státu neukládá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání za splnění podmínek § 237 o.s.ř. V takovém případě se podává do 2 měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Praha 8. ledna 2020

JUDr. Eva Ištvánková v. r.
předsedkyně senátu